

Alpicat, progressista?

Sr. Director:

S'acosten les eleccions municipals. Estan plenes de dubtes: que si A oferirà alguna novetat, que si B durà a terme una altra fita important. Em consta que hi haurà una novetat, ja que possiblement sigui un el partit d'independents que s'hi presenti com a debutant, tot i que no sigui massa independent, ja que pertany a les sigles d'un determinat partit d'àmbit estatal; de manera evident, també hi haurà els partits més importants de l'Estat. Així doncs, qui oferirà més? Fantasia no els manca, però sí que evidencien el desconeixement del sentit concret d'una realitat adaptada al concepte europeu. Personalment, crec que a la majoria dels polítics, i no vull referir-me simplement als polítics i als aspirants a tals, sinó de manera general, són sobrats en estima de si mateixos amb menyspreu dels altres i, per tant, restats d'efectivitat; la qual cosa els impedeix assolir certes responsabilitats beneficioses per al poble, ja que, per simple comodi-

tat o per desconeixement de causa, atempten contra una cultura, ja cara per si sola.

Jo sóc forà, oreneta, florent... com vosaltres considereu més adient; però, això sí, sempre he intentat estimar i defensar els diferents pobles i ciutats on he viscut; m'he adaptat als llocs sense cap mena de problemes, malgrat les crítiques de certs individus, però que al cap i a la fi i amb el pas dels dies demostraven ser víctimes del desig d'allò que altre posseïx i de l'estat del qui és ignorant. Avui, Alpicat és l'excepció. L'estimo. Sí, així com sona; estimo la seva gent, gent de camp, gent d'ofici. Però, l'Alpicat que jo voldria no hauria de ser simplement un munt de cases unifamiliars adossades i zones residencials construïdes per aconseguir una ciutat dormitori, que és el resultat obtingut per l'actual govern municipal. On és el poble ric de cultura que jo he somiat? On que-

den aquells bells projectes de crear escola/es de teatre, d'art, de música... escoles de cultura. Tristament han passat a ser vells projectes. Fins i tot la pagesia queda a poc a poc relegada en pro de l'actual ciutat dormitori; ho dic així perquè la pagesia també és escola de cultura. Arribo a la conclusió que imagino com a possible o realitzable coses que no són d'esperar, avui.

Les escoles són dignes fonts de cultura inesgotable a colpir d'admiració per la seva grandesa. Però, avui per avui, aquesta adquisició suposa un cost econòmic molt elevat, tant individual com col·lectivament, si més no, informeu-vos-en en tots aquells que han o estan pagant amb diners de la pròpia butxaca llibres, material, sortides, cursos, dels fills. Un camí per aconseguir aquesta desitjada font seria que Alpicat hauria d'aconseguir aquests materials de manera gratuïta, tal com diu la Cons-

titució en el seu article 10.4: "La enseñanza básica es obligatoria y gratuita". Però trobem un mur infranquejable: una gran mentida, demostrada a la pràctica.

S'ha de reformar una Constitució espanyola realment trista i obligatòriament espanyolitzada, la qual no respecta ni el seu primer article quan diu que "España es una nación formada por nacionalidades históricas y regiones". Resulta una Constitució ambigua i antiquada, redactada i aprovada sota amenaça militar, sense respectar les diverses cultures ni conceptes bàsics, sense respectar la pluralitat social i cultural dels diferents pobles.

El tema escoles igual a cultura que cito anteriorment hauria de ser, doncs, competència del consistori; aquest hauria de dur a terme (a la pràctica real) aquell oblidat article constitucional que fa referència a l'ensenyament gratuït.

Un poble sense cultura resulta un poble mort, i un poble sense bons dirigents resulta un poble sense cultura.

Per finalitzar, considero que si aquest nou partit emergent dins la nostra vila no pot aportar més que la resta, hauria d'abstenir-se de presentar la seva candidatura, buida de conceptes i plena de falses il·lusions, malgrat que jo mateix vaig col·laborar de forma activa en la seva creació.

IGNASI PUENTE I MARROT